

V-156F Vindicator 'Aeronavale Service'

V roce 1934 vypsalo americké námořnictvo specifikace na nová průzkumná, bombardovací a torpédonosná letadla pro letadlové lodě. i když soutěž nspecifikovala, zda mají být nové stroje jednoplošníky nebo dvouplošníky, vítězi v jednotlivých kategoriích se staly moderní dolnoplošníky. Jedním z nich byl i průzkumný a střemhlavý bombardovací Vought SB2U s bojovým jménem Vindicator a továrním označením V-156.

Vindicatory se sériově vyráběly od roku 1937, US Navy je používalo v několika verzích. Bojového nasazení se americké SB2U-3 Vindicator dočkaly v Bitvě o Midway. V té době ale už byly poměrně zastaralé a to se projevilo na neúspěchu jejich útoků na japonské lodě.

Vindicatory ale do bojů druhé světové války zasáhly mnohem dříve, ale v barvách francouzského Aéronavale. V únoru a květnu 1939 objednala Francie společně s mnoha dalšími letadly i čtyřicet kusů Voughtů V-156F (F jako Francie). Další objednávku z března 1940 se již nepodařilo realizovat, stroje převzala V. Británie jako Chesapeake Mk.I. V-156F se od standardních SB2U-2 lišily absencí výklopné vidlice pod trupem, měly zato závěsníky pod křídly, brzdy pro střemhlavý let, francouzské vybavení a výzbroj. Do výzbroje je dostaly námořní escadrille AB-1 a AB-3. Původně se s V-156F počítalo pro letadlovou loď Bearn, loď však byla prohlášena za zastaralou. AB-1 na ní uskutečnila jen palubní výcvik, pak byla přesunuta na pevninu, kde již operovala AB-3. AB-1, od poloviny května operující ze základny v Alprechtu ztratila většinu letadel při marných útocích na mosty přes Oise. AB-3 přišla nejprve 10. května 1940 při německém náletu na základnu v Alprechtu o všechny letadla a byla stažena z fronty. Po vybavení záložními stroji byla jednotka nasazena na jihu, kde operovala proti italským útočníkům. Poslední nálet provedla trojice letadel 17.6. 1940, kdy bombardovala San Stefano.

Technická data:

rozpětí: 12,80 m, délka: 10,36 m, max. rychlost v 3350 m: 402 km/h, dolet s pumovou výzbrojí: 1022 km, dostup s pumovou výzbrojí: 6980 m

US Navy issued in 1934 specifications for new reconnaissance, bomber and torpedo carrying carrier based aircraft. Even though that the specification didn't clarify if the new aircraft should be monoplanes or biplanes, the particular winners were all modern low wing monoplanes. Reconnaissance and dive bomber Vought SB2U (factory designation V-156) named Vindicator was one of them.

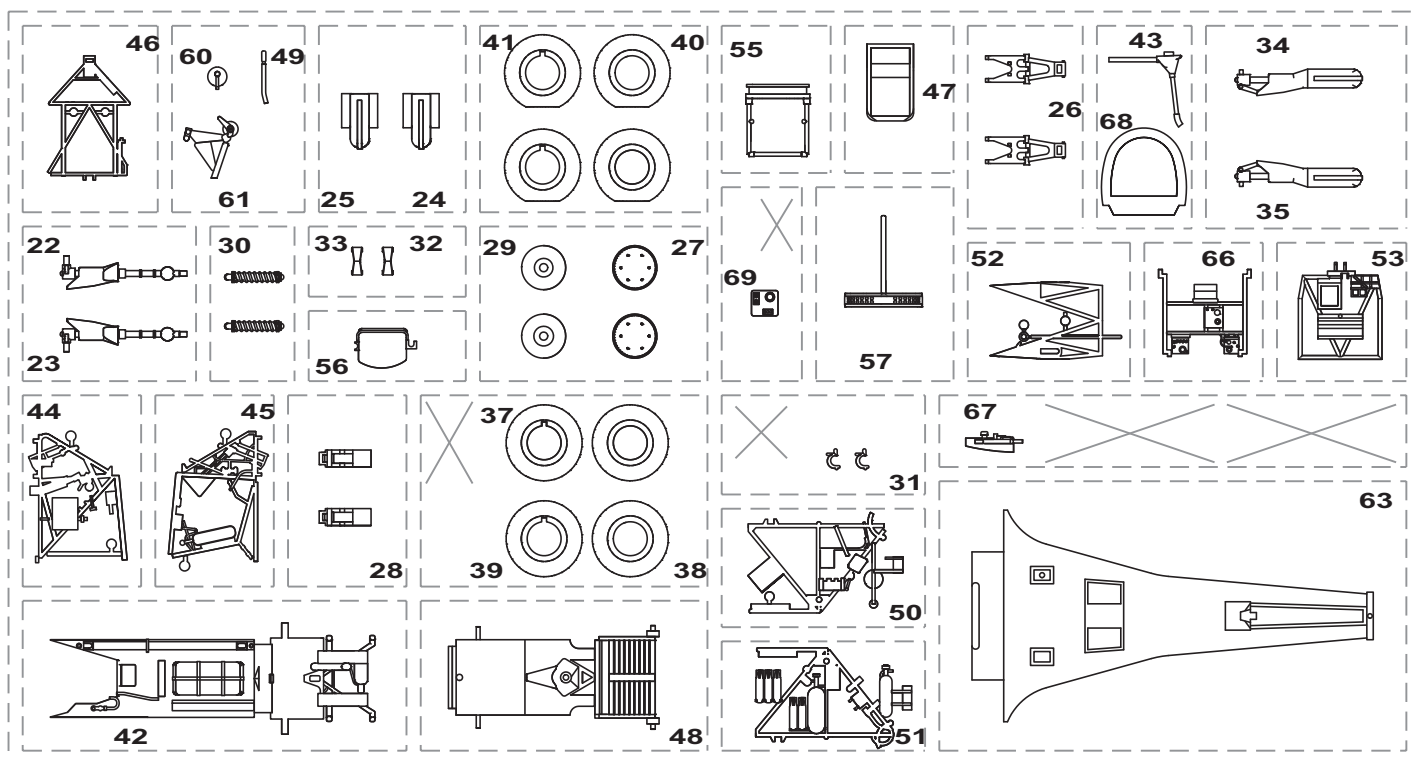
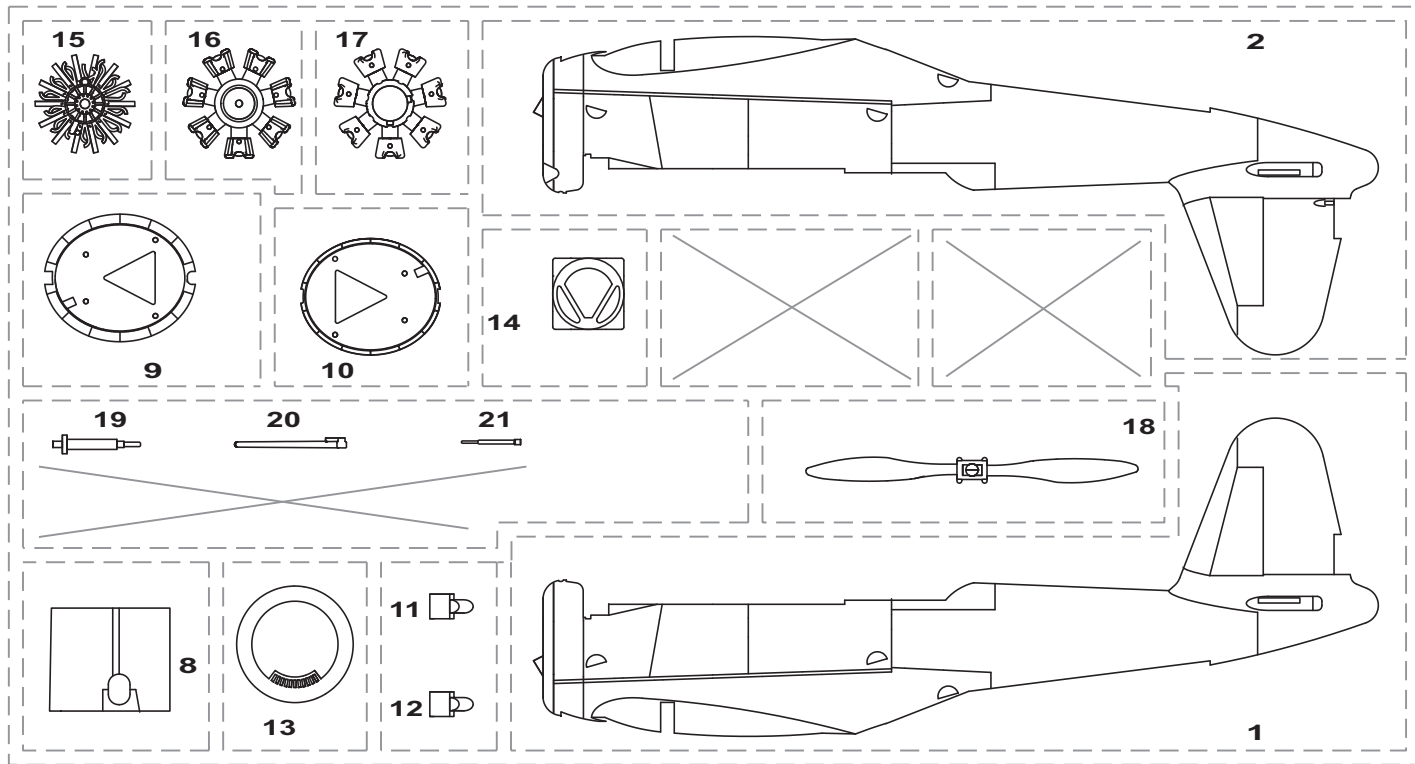
Vindicator were series produced since 1937 and US Navy used several versions. The combat assignment of US SB2U-3 came with the Battle of Midway. At that time the aircraft were particularly obsolete and this issue caused their lack of success when attacking Japanese ships.

Vindicator in French Aéronavale colors participated in World War 2 fights much earlier. In February and May 1939 France had ordered together with many other aircraft forty Vought V-156Fs (F for France). The additional order placed in March 1940 was not fulfilled and the aircraft were taken over by Great Britain with their own designation Chesapeake Mk.I. V-156F differed from the standard SB2U-2 by the lack of the swing arm under the fuselage but was equipped with wing mounted bomb racks, dive brakes, French provenience equipment and armament. The aircraft were assigned to escadrille AB-1 and AB-3. Originally were V-156Fs to be assigned on board of carrier Bearn but the carrier was declared obsolete. AB-1 carried out the training on board but then was relocated to mainland where the AB-3 already operated. Since half of May AB-1 operated from Alprecht airbase and lost most of its aircraft during desperate attacks on bridges over Oise. During the German air raid on Alprecht airbase on May 10, 1940 AB-3 lost all of its aircraft and was withdrawn from the frontline. Then it was re-equipped by the reserve machines and deployed on the South where it fought Italian attackers. The last raid was done by three aircraft on June 17, 1940 when they bombed San Stefano.

Technical specifications:

Wingspan: 12.80 m, Length: 10.36 m, Max. Speed at 3350 m: 402 kmh, Range with bombs: 1022 km, Service Ceiling with bombs: 6980 m.

PASTIC PARTS

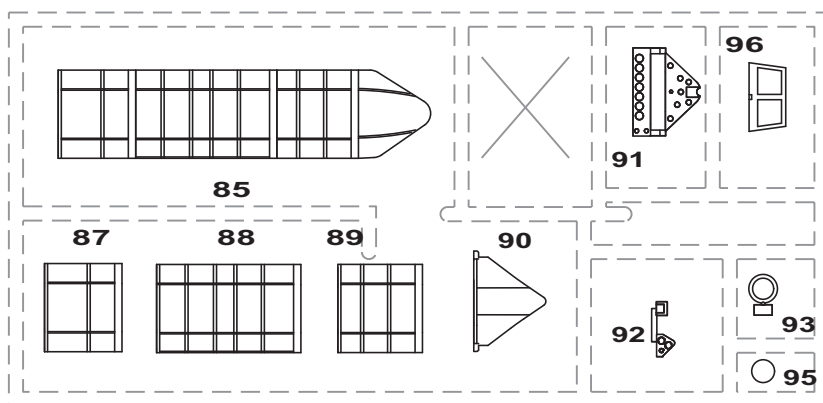
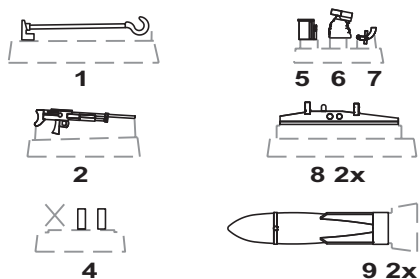

CLEAR PART (CP)

113

PUR PARTS (PUR)

PASTIC PARTS

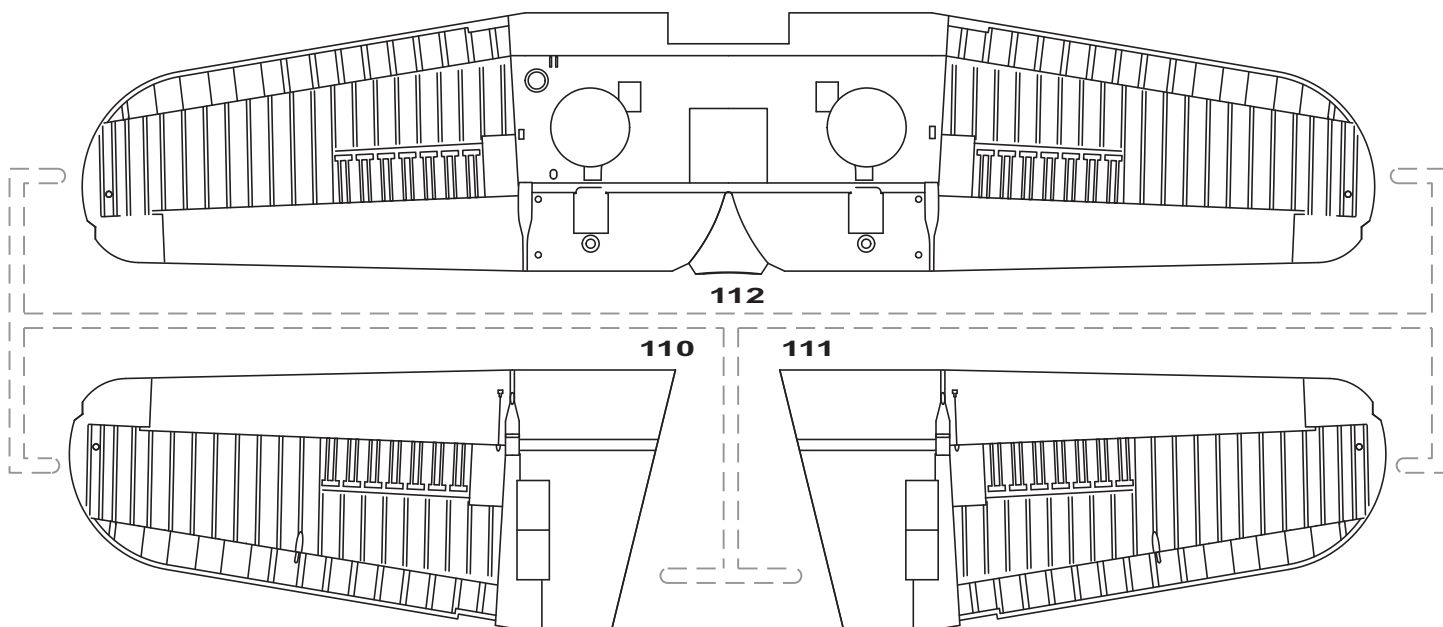
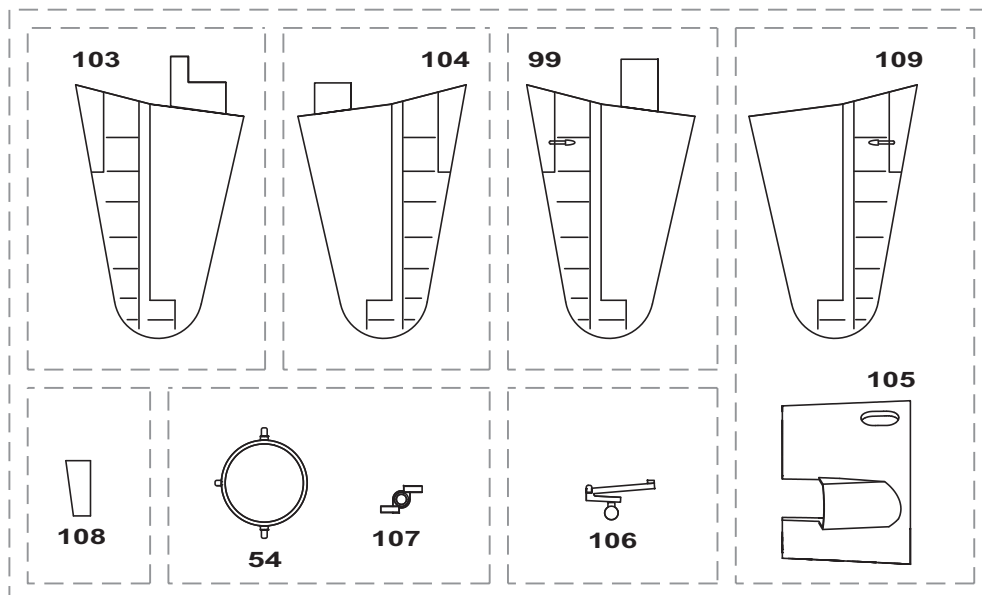
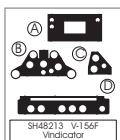
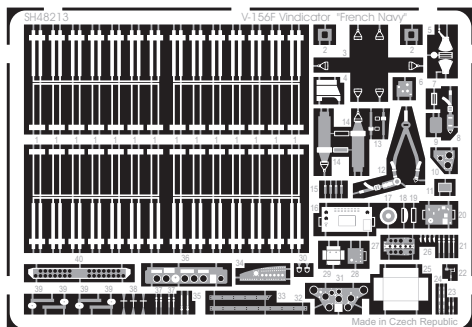

PHOTO-ETCHED PARTS (L)

FILM (F)

Barvy GUNZE/ GUNZE Colour No.

A <i>Bílá / WHITE</i>	H1/C1	H <i>Tmavý kov / DARK IRON</i>	MC214
B <i>Černá / BLACK</i>	H12/C33	I <i>Žlutá / YELLOW</i>	H4/C4
C <i>Stříbrná / SILVER</i>	H8/C8	J <i>Opálený kov / BURNT IRON</i>	H76/C61
D <i>Hnědočervená / RED BROWN</i>	H47/C41	K <i>Tmavá šedá / DARK GREY</i>	H306/C306
E <i>Šedomodrá / BLUE GREY</i>	H337/C337	<i>Tmavá zelená / DARK GREEN</i>	H80/C54
F <i>Žlutohnědá / TAN</i>	H27/C44	<i>Tmavá zemitá / DARK EARTH</i>	H17/C29
G <i>Barva pneu / TIRE BLACK</i>	H77/C137		

MOŽNOST VOLBY
OPTIONAL
NACH BELIEBEN
OPTION

POUŽIT KYANOAKRYLÁTOVÉ LEPIDLO
INSTANT CYANOACRYLATE GLUE
ZYANOAKRYLÁTKLEBER
COLLE CYANOACRYLAT

OHNOUT
BEND
BIEGEN
COURBER

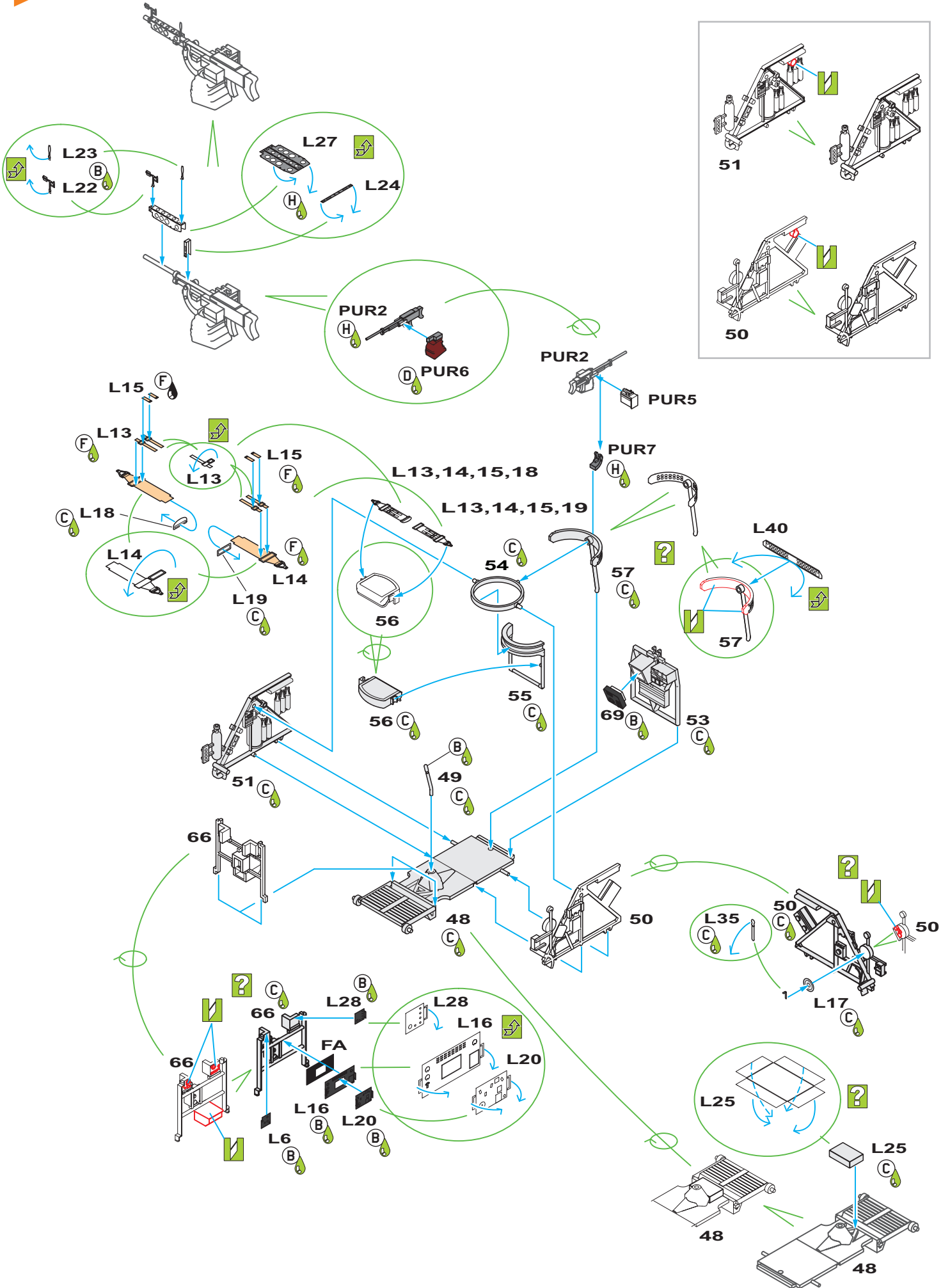
ZHOTOVIT NOVÉ
SCRATCH BUILD
FERTIGSTELLEN
ACHEVER

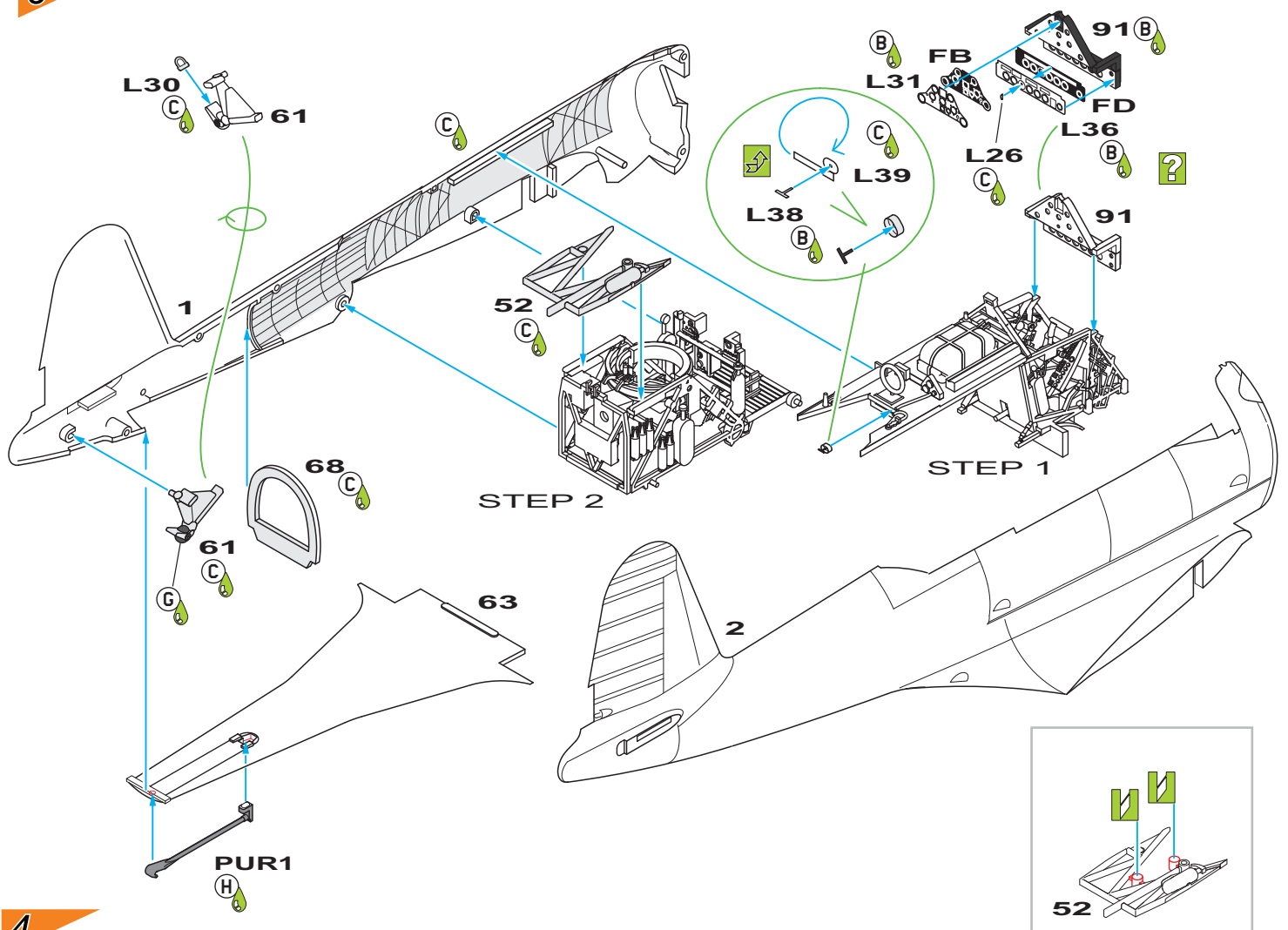
ŘEZAT/VRTAT
CUT OFF/DRILL
ENTFERNEN
DETACHER

GSI **A**
colour code

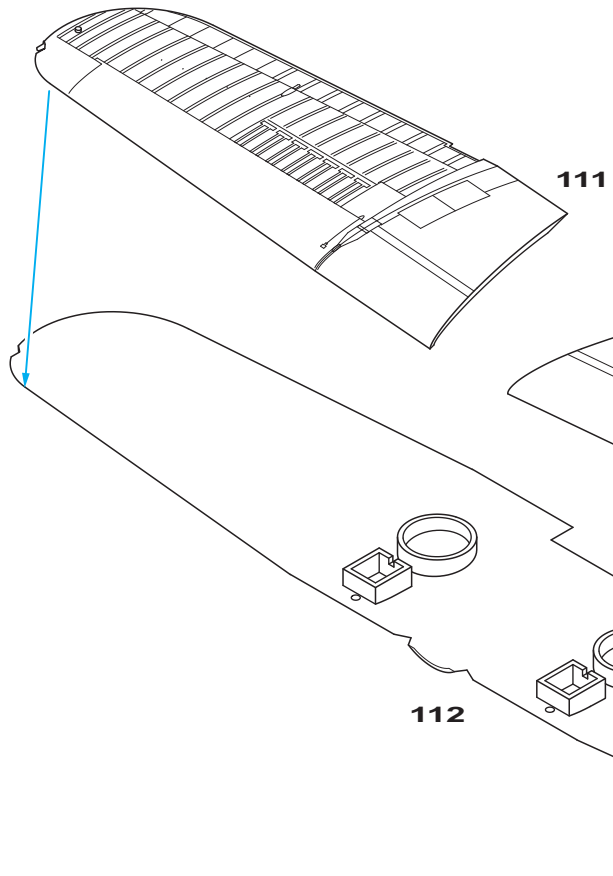
NATRÍT
COLOUR
FARBEN
PEINDRE

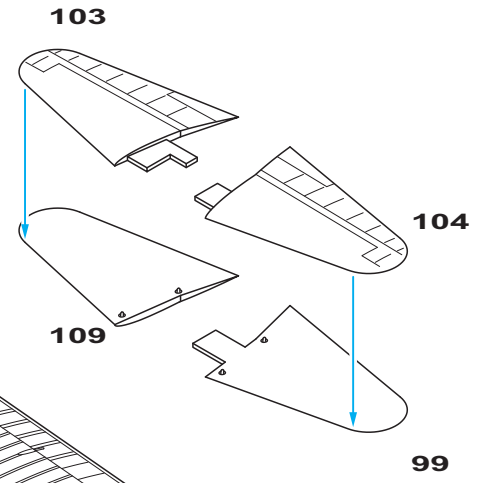
3

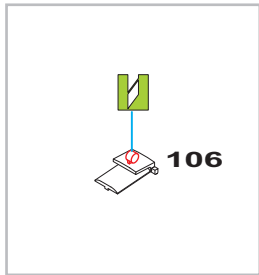
4

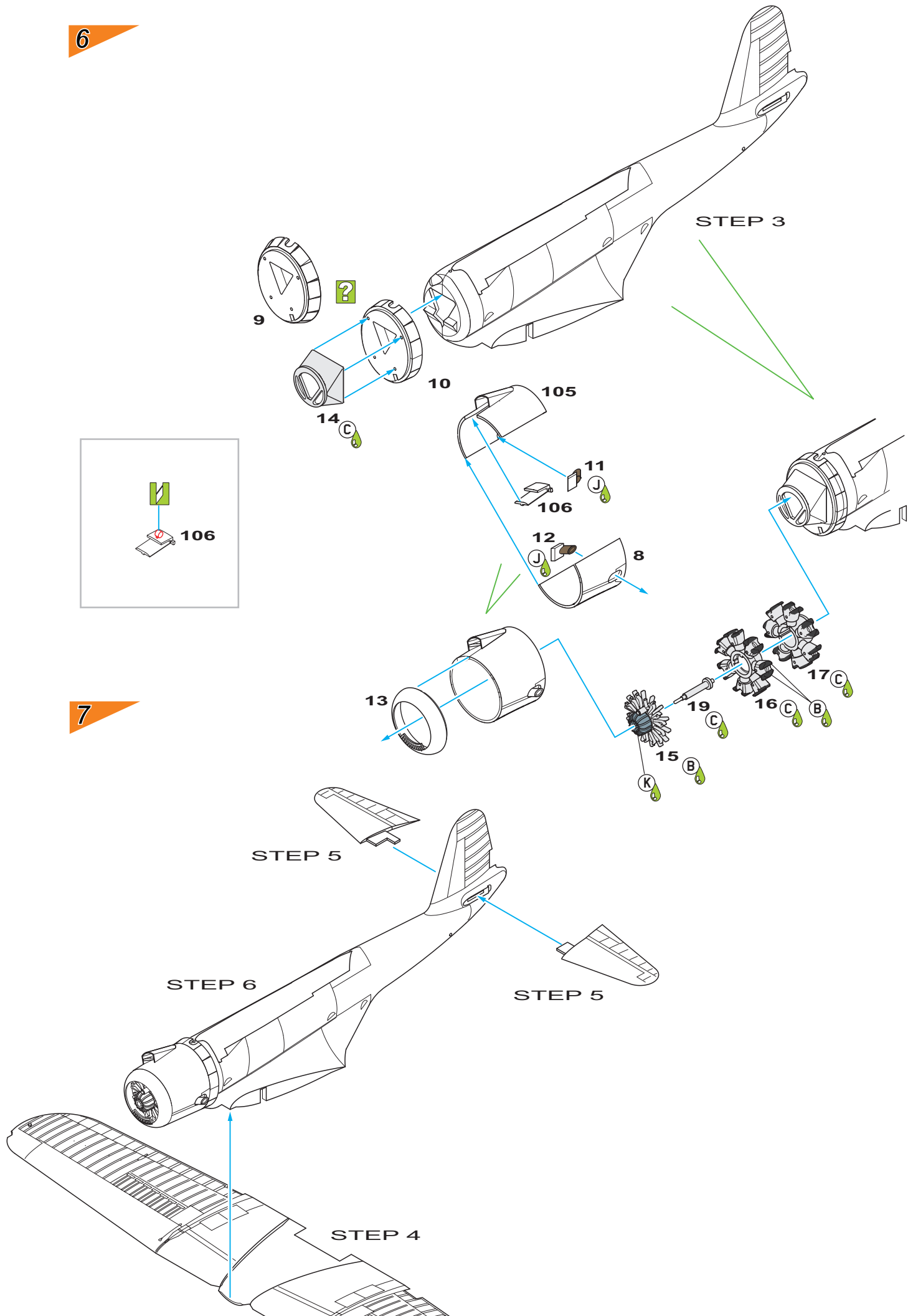
5

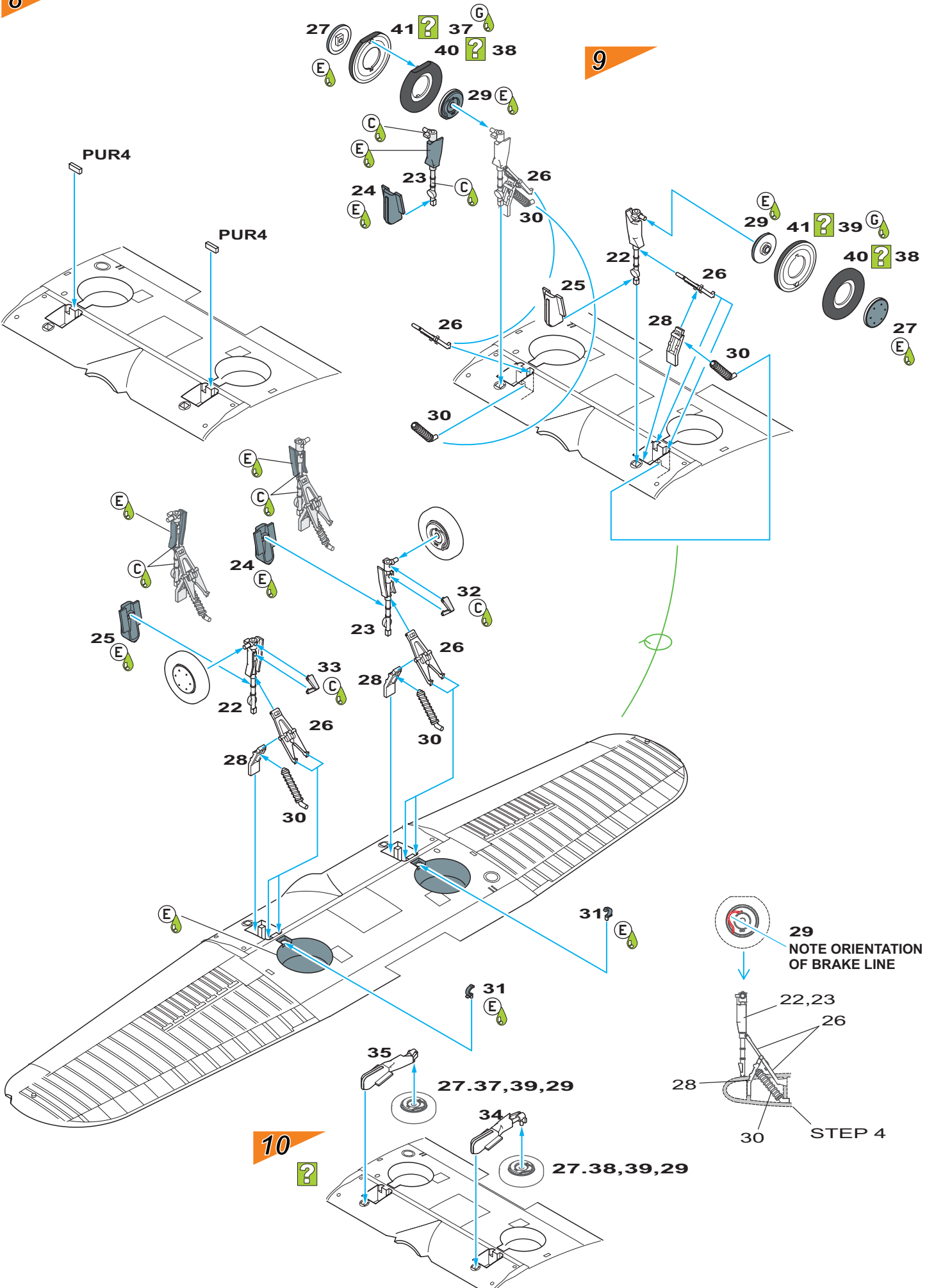

6

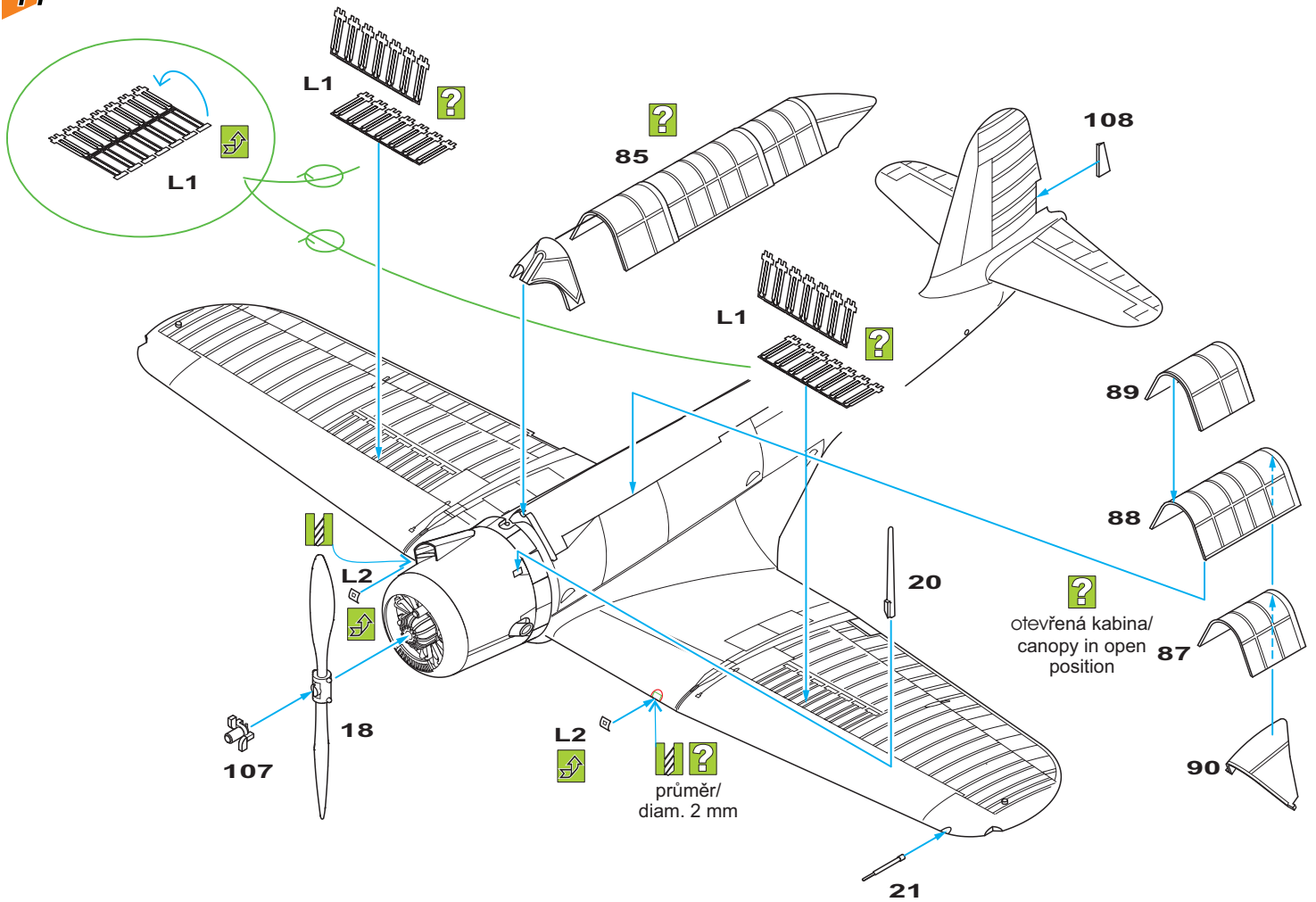

7

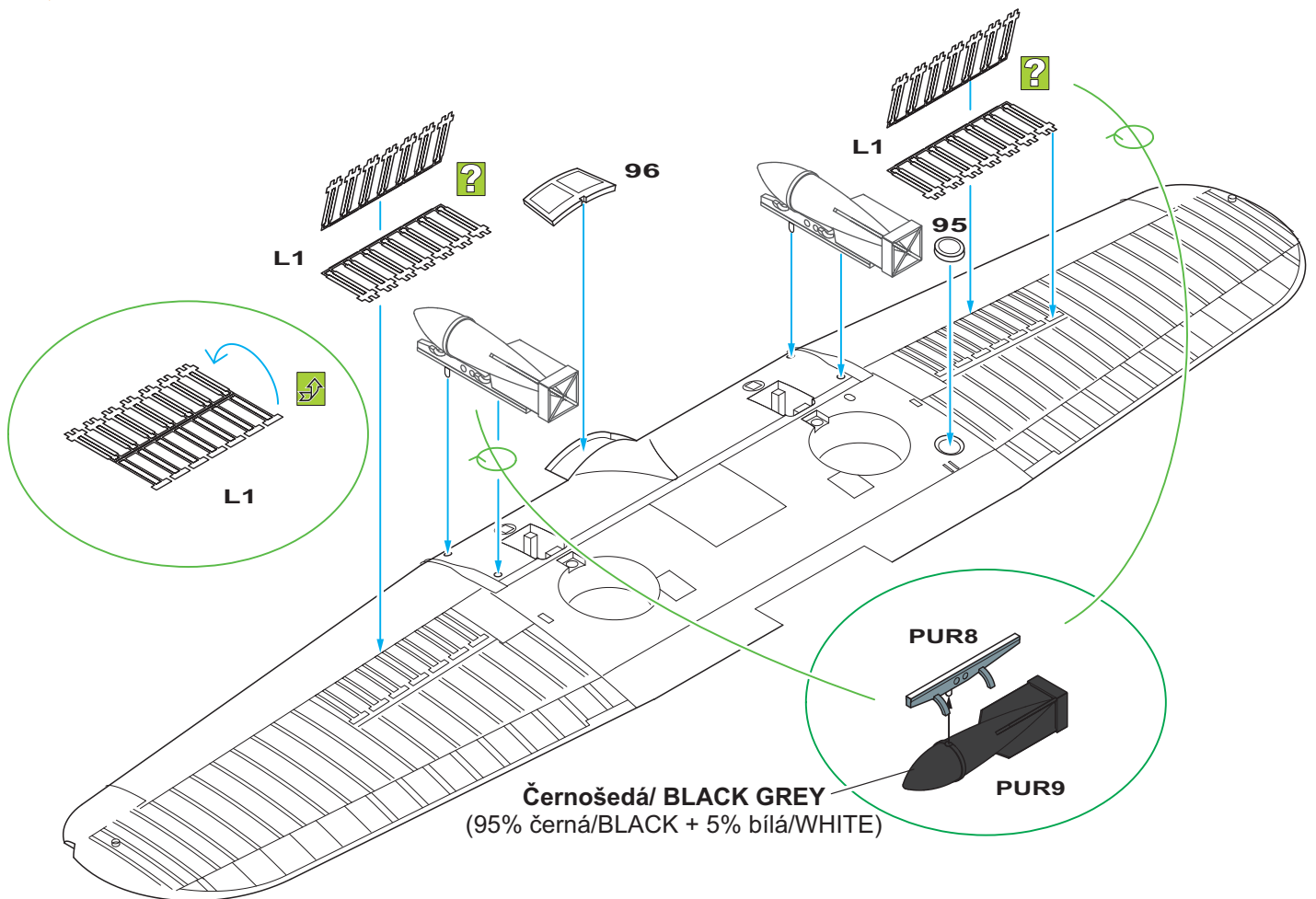

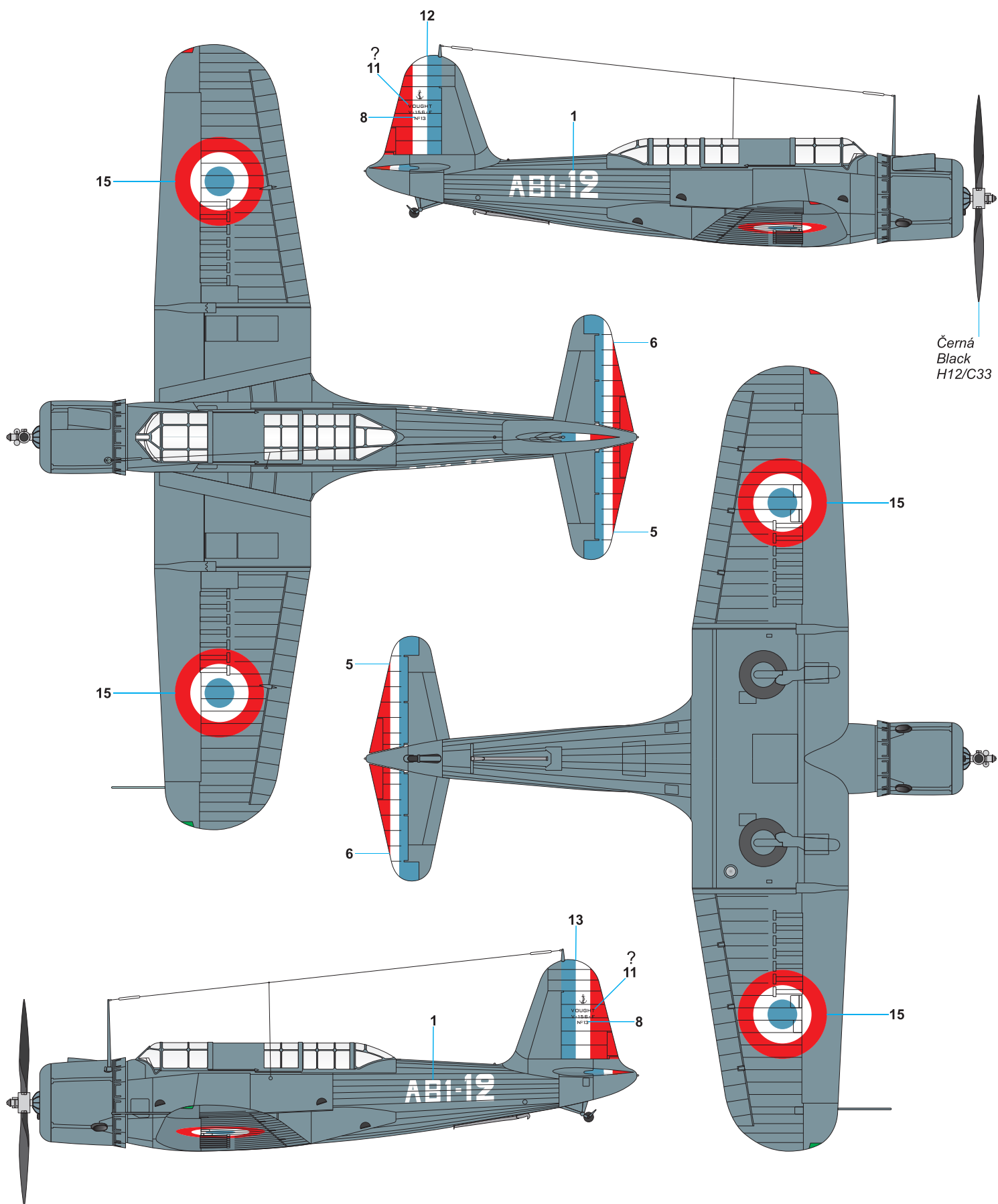
11

12

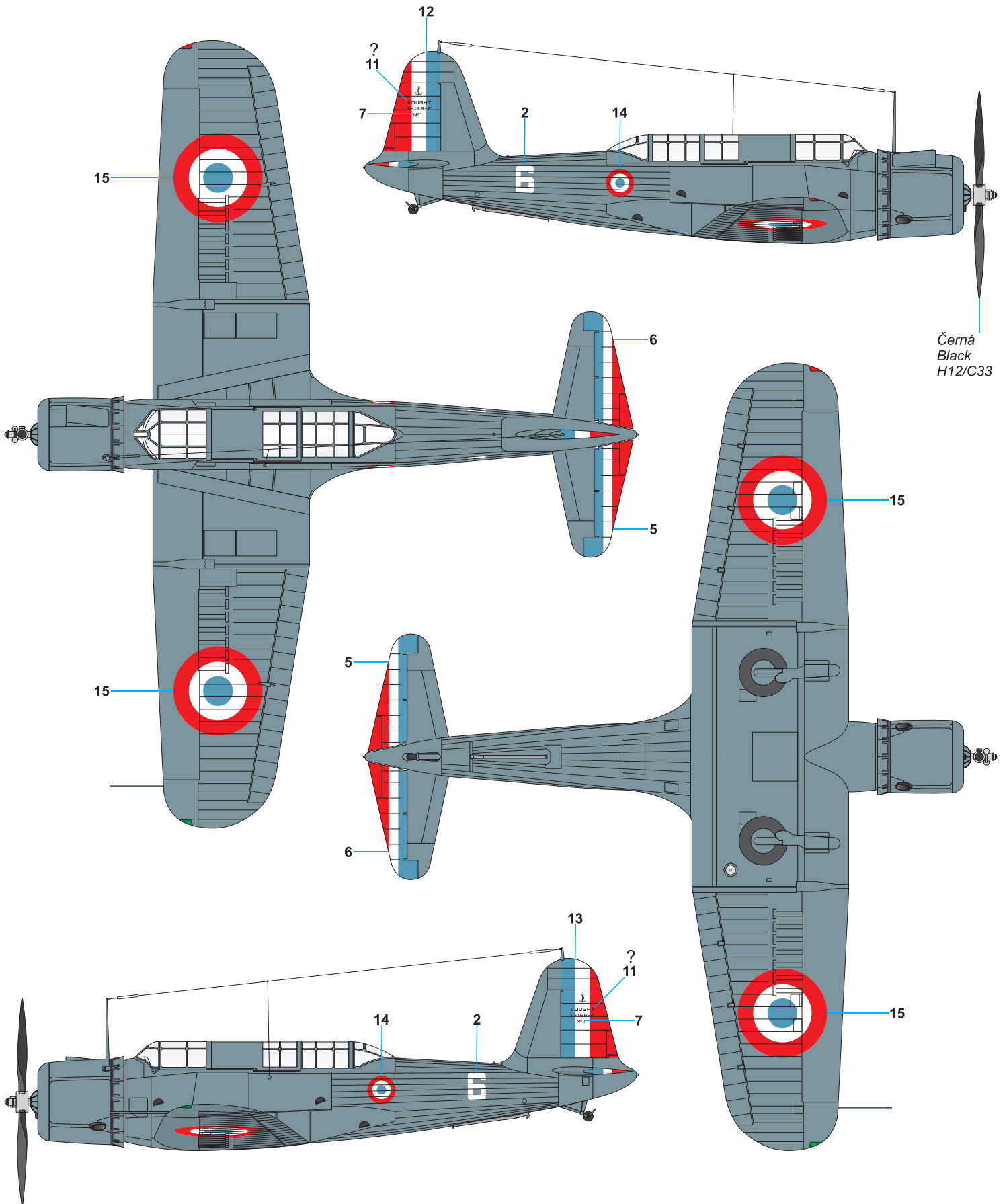
CAM. A

Šedo modrá
Blue Grey
H337/C337

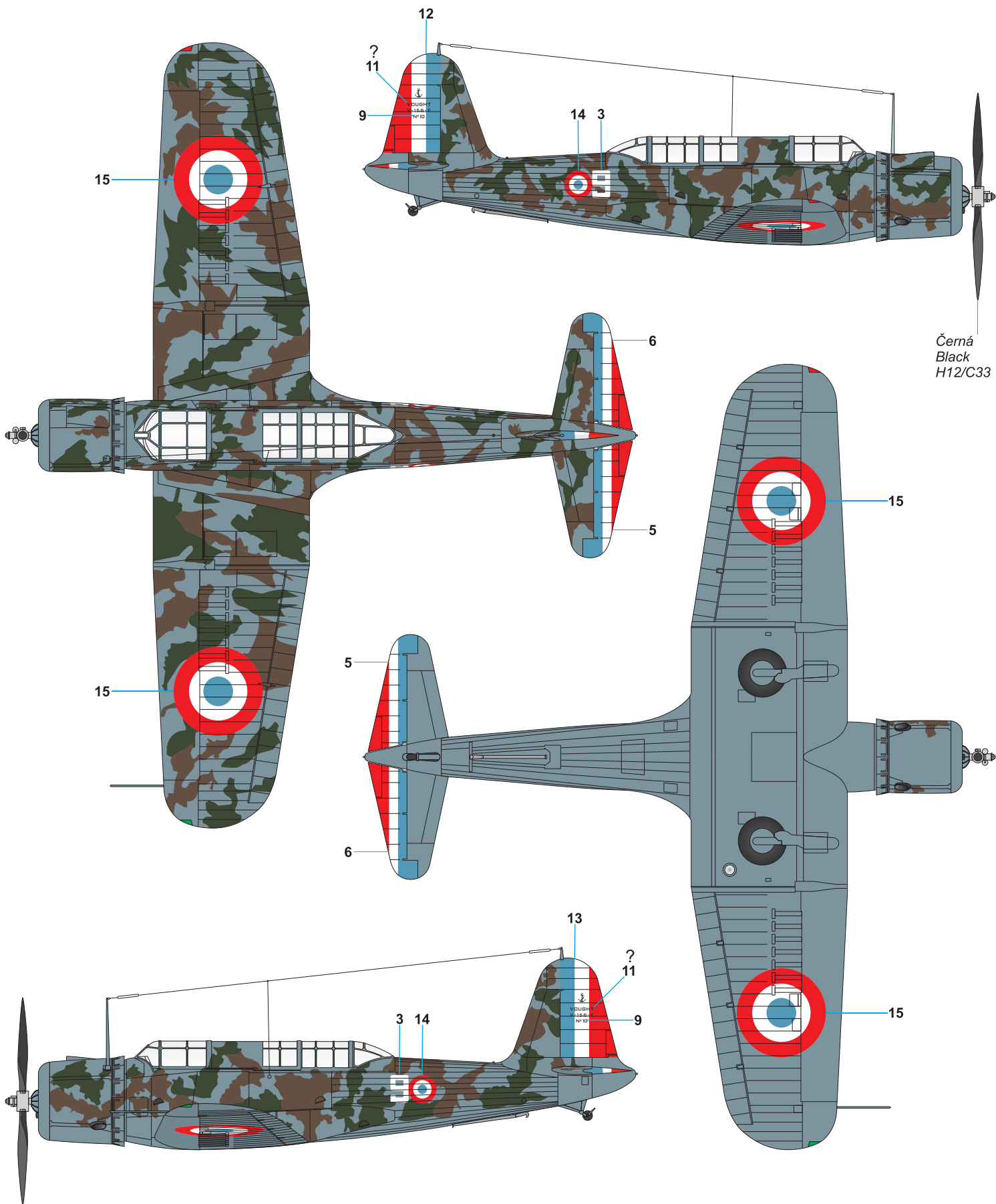
CAM. B

 Šedo modrá
 Blue Grey
 H337/C337

CAM. C

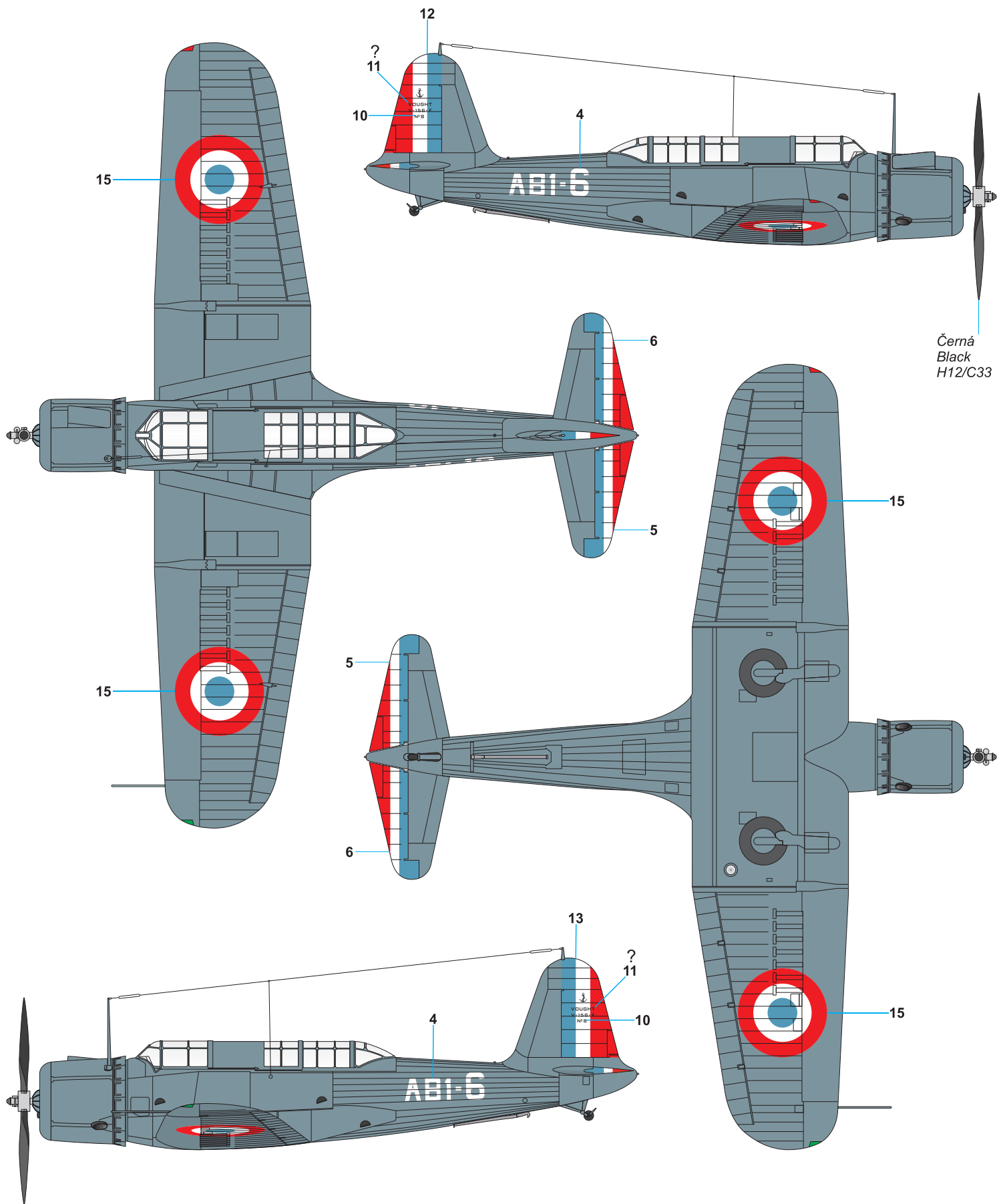
Šedo modrá
Blue Grey
H337/C337

Tmavá zelená
Dark Green
H80/C54

Tmavá zemitá
Dark Earth
H117/C29

CAM. D

Šedo modrá
Blue Grey
H337/C337

